

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: B.Č., narozená ..., bytem ...
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 10.7.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.5.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18.5.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. ... ze dne 22.3.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 10.7.2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.5.2018 č.j. ..., jehož kopii následně připojila, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 22.3.2018, kterým jí byl odňat ode dne 4.5.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 27.2.2018 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.5.2018

žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 15.5.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 27.2.2018 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice uvedeného rozmezí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné, protože při posuzování nebyl brán dostatečný zřetel na její psychické postižení a s tím související přerazení z položky 4c) do položky 5b) kapitoly V vyhlášky a též na přetrvávající bolesti pravé horní končetiny vzniklé bezprostředně po očkování VHB v r. 1999. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ČSSZ, kterým byly zamítnuty podané námitky.
3. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.2.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 15.5.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 27.2.2018, tj. dnem jednání OSSZ.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 14.12.2018 mimo jiné uvedla, že navrhuje důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), když za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 18.5.2018 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.5.2018 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 24.5.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 14.5.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (18.5.2018) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, a datum vzniku invalidity bylo stanoveno 22.11.2000 (trvá); doba platnosti (lhůta KLP): 31.5.2024. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je úzkostně depresivní porucha s chronickým průběhem u osobnosti senzitivní se sníženou frustrační tolerancí. Dále komise konstatovala, že u

žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole V, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 25-35% horní hranicí 35% vzhledem k chronické průběhu onemocnění a k dalším onemocněním žalobkyně; není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - město a námitkového řízení ve smyslu úplného oduznutí invalidity prvního stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 5b) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%. Komise nesouhlasila s posudkovým závěrem, že celkové narušení schopnosti výdělečné činnosti neodpovídá invaliditě, Dále komise nesouhlasila s posudkovým závěrem, že onemocnění žalobkyně je dlouhodobě stabilizované a že se jedná o lehké postižení, neboť ve všech doložených psychiatrických nálezech je prokázáno středně těžké postižení; klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobkyně není schopna psychicky náročné práce, stressové, nočních směn, je schopna práce za ulehčených podmínek s možností zvolení vlastního tempa a po vzniku invalidity prvního stupně je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 35% a invalidita prvního stupně trvá nadále s datem vzniku 22.11.2000. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve

správním soudnictvím rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 18.5.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 14.5.2019 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.3.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 22.11.2000, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (20% míry poklesu), kdy nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu ode dne 4.5.2018.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 22.11.2000) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 58/2018-30 ze dne 7.6.2019. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Úspěšná žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 7. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně